

A Társaság

Zimmerauer műterem felvétele.

Thun-Hohenstein Henriette.

Holzer

divatháza
Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 9.

Kuszkó Mária zongora-
tanár

ZENEISKOLÁJÁBAN Budapest, I. Fehérvári-ut 38

akadémia előkészítő tanfolyamok.

Gyermek és felnőtt csoportok Magánóra a nap bármely szakában. **Beiratkozás** naponta d. e. 11-től este 7 óráig.

Belvárosi Színház
IV., Koronaherceg-utca 6. sz.

Telefon : 93-16.

Telefon : 93-16.

Barcarolle

HATVANY Lili komédiája

Az utca éneke

ADY Endre verseklusa

Kezdeté 7 órakor.

Drasche-Lázár Alfred

BOLDOGSÁG

Színjáték 4 felvonásban.

Ára 3 korona 50 fillér.

Megrendelhető: A Társaság kiadóhivatalánál, Bu-

dapest, IV., Reáltanoda-u.

18. Postaköltségre külön

50 fillér küldendő.

LITTKÉ

Casino

for England

Cremant Rosé

Sport

LISZTES JÓZSEF

szücsmester,

Budapest, IV., Váci-utca 46. szám.

Ajánlja sa át műhelyében készült, dúsán felszerelt kész szőrmeáru raktárát. — Mértékutáni megrendelések, átalakítások a legmegbízhatóbban és a legnagyobb gonddal teljesítettek.

INTIM KABARÉ

Teréz-körut 46.

Telefon 65-54.

Minden este 7 $\frac{1}{2}$ órakor

B. Marlon Erzs **DZSÁTA** Irta: Irta: vendégfelléptével: **INCZE Béla.**

Keringőkirály operett. X. és Y. Irta: Horst Gyula. A menüs vendég, Irta: Sas Fd. **VISOKI szerencséje,** Irta: Orbók Attila. **MAGÁNSZÁMOK.** Konterál: Kovács Andor.

Vasárnap délután 4 órakor mérsékelt helyárakkal a teljes esti műsor kerül színre. Jegyek előre válthatók a pénztárnál és a jegyelárúsító helyeken. Elővét li díj nincs.

Old American

Különlegességek őszi és téli egyszerű kalapokban

Budapest, Belváros

Telefon 169-97.

IV., Egyetem-utca 3. sz.

Schmoll J. Daisy

gyermekruha-különlegességek

Budapest, IV. ker., Pilvax-köz

TERMÉSZETES BŐRÁPOLÁS

Zsazsa arcviz.

Mindennemű arctisz-
fátalanság, u. m. mit-
esser, bőrszírosság s
a bőr petyhüdtsége
ellen a leghatásosabb
szer, mely egyben
kellemes, frissítő ha-
tással van a bőrre.
Zsíros és száraz arca
egyenként használatos.

**Zsazsa zsíros
kenőcs.**

Anyagai teljesen ár-
talmatlanok, száraz,
érzékeny arcbőrre
megnyugtatóan hat és
azt bársonyossá teszi.

**Zsazsa száraz
kenőcs**

a legkiválóbb nappali
és estélyi créme és
puder alá a legjobb
alapszer.

Szereim és kezelési
módszerem kiválósa-
gát azok a hölgyek
ismerik el a legjob-
ban, kik a külföld
legjobb kozmetikai
intézeteiben szerez-
ték tapasztalataikat.

Schadek Antal kozmetikai és hölgyfodrász

Telefon : 77-26

intézete

Telefon : 77-26

Budapest, IV., kerület, Váci-utca 12. szám. Félemelet.

Dunapalota szálloda Budapest

(ezelőtt Ritz)

Étterem. Bar. 5 órai tea.

A Társaság

SZÉPIRODALMI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP

A PARK-KLUB, AZ URI-KLUB, A GOLF-KLUB, A MAGYAR UNIO-KLUB ÉS A POZSONYI URI-KLUB HIVATALOS LAPJA.

FŐSZERKESZTŐ: DOBAY ISTVÁN DR.

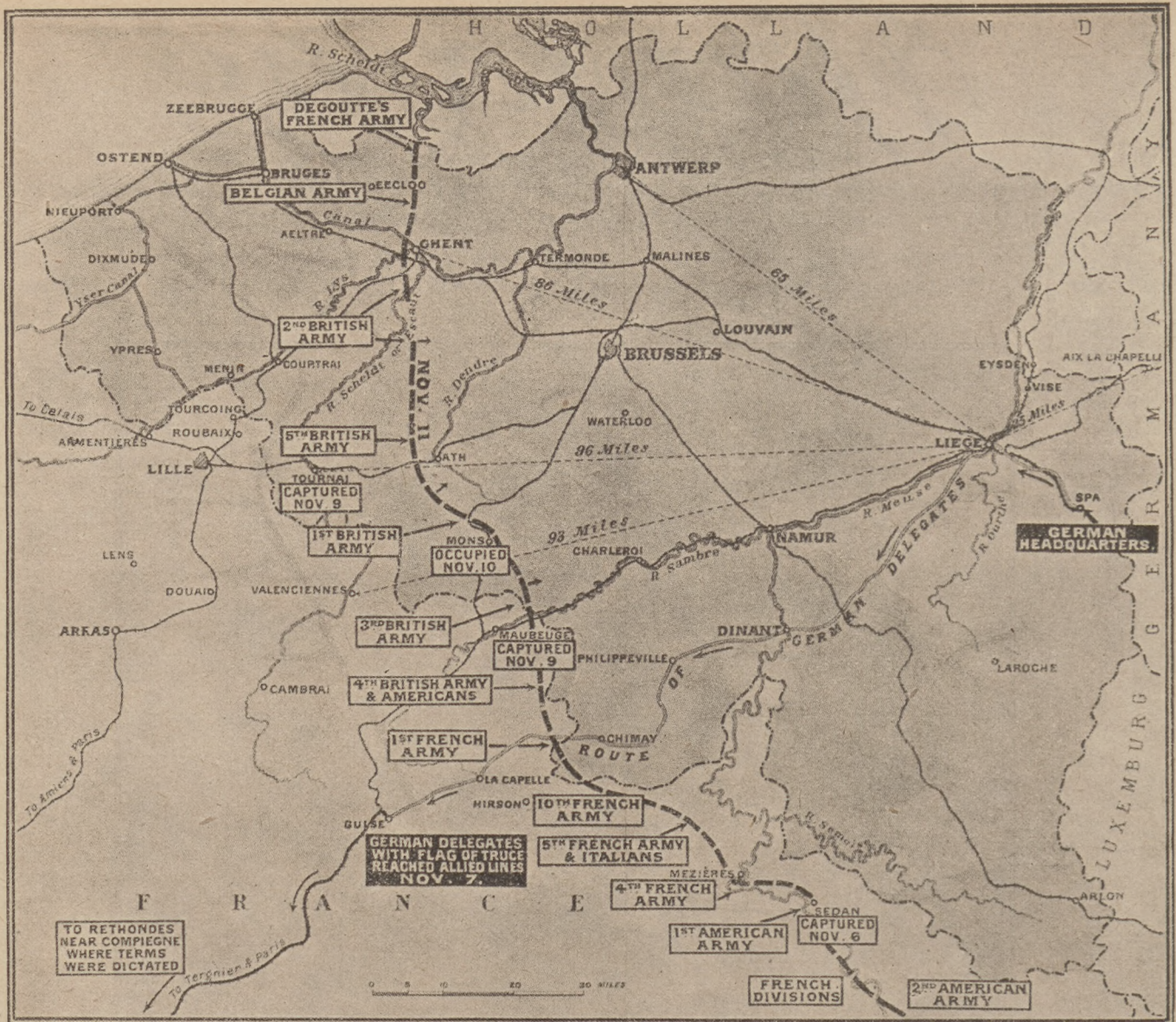
V. évf.
49-ik szám

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, REÁLTANODA-U. 18. TELEFON: JÓZSEF 25-11.
Előfizetési árak: egy évre 60 K, félévre 30 K, negyedévre 15 K, Egyes szám ára 1 K 50 fill.

Budapest,
1918. december 8

Foch tábornagy, az entente-haderők főparancsnoka. Eredeti angol felvétel.

Az utolsó pozíció a nyugati fronton 1918. nov. 11-én. Az angol eredeti kép „Az Est” kirakatában látható.

Nemesis.

Írta Köröndy Viktor.

Vidám elbeszélés.

— De mademoiselle Claire, ha tudtam volna, hogy ennyi alkalmatlanságot szerzek önnek ...

— Pardon, pardon, végtelenül örülök, hogy végre alkalmam van viszonzni az ön gavallériáját, monsieur Kun. Úgy gondoltam, hogy előbb megteázunk és azután fog hozzá a rajzhoz.

A francia lány végtelen gráciával sürgött-forgott az asztal körül és öt perc múlva már egymással szemben ültek az illatos tea mellett. Mosolyogva néztek egymás arcába és hirtelenjében egyik sem tudta, mit mondjon a másiknak. Végre a festő szólalt meg egy kissé eltogultan:

— Mademoiselle Claire, én arra szeretném kérni magát: ne szólítson engem monsieur Kunnak. Hivjon egyszerűen Sándornak ...

— Egy föltétel alatt, mon chère ... Magának sem szabad engem mademoisellenek szólítani, csak egyszerűen Clairenek. Csak Clairenek ...

A kezét nyújtotta az asztalfutó fölött a festőnek. Kun Sándor elragadtatással csókolta meg a habfehér, keskeny kezét a rózsaszínű körmök fölött. Olyan volt ez a kéz, mint egy puha szirmu exotikus szép virág és sejtelmes illata szívére hajtotta a vért.

— Kedves Claire ... édes Claire, ugy-e tudja, hogy szeretem.

A lány visszahúzta a kezét, de a szeme alatt bíborra gyúlt az arca.

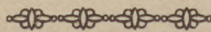
— Nem, Sándor ... mon petit hongrois ... ne beszéljünk most erről ... majd egyszer ... később ...

— Miért? — kérdezte csodálkozva a festő. Hiszen olyan régen vártam vele ... hiszen olyan régen szeretem már ...

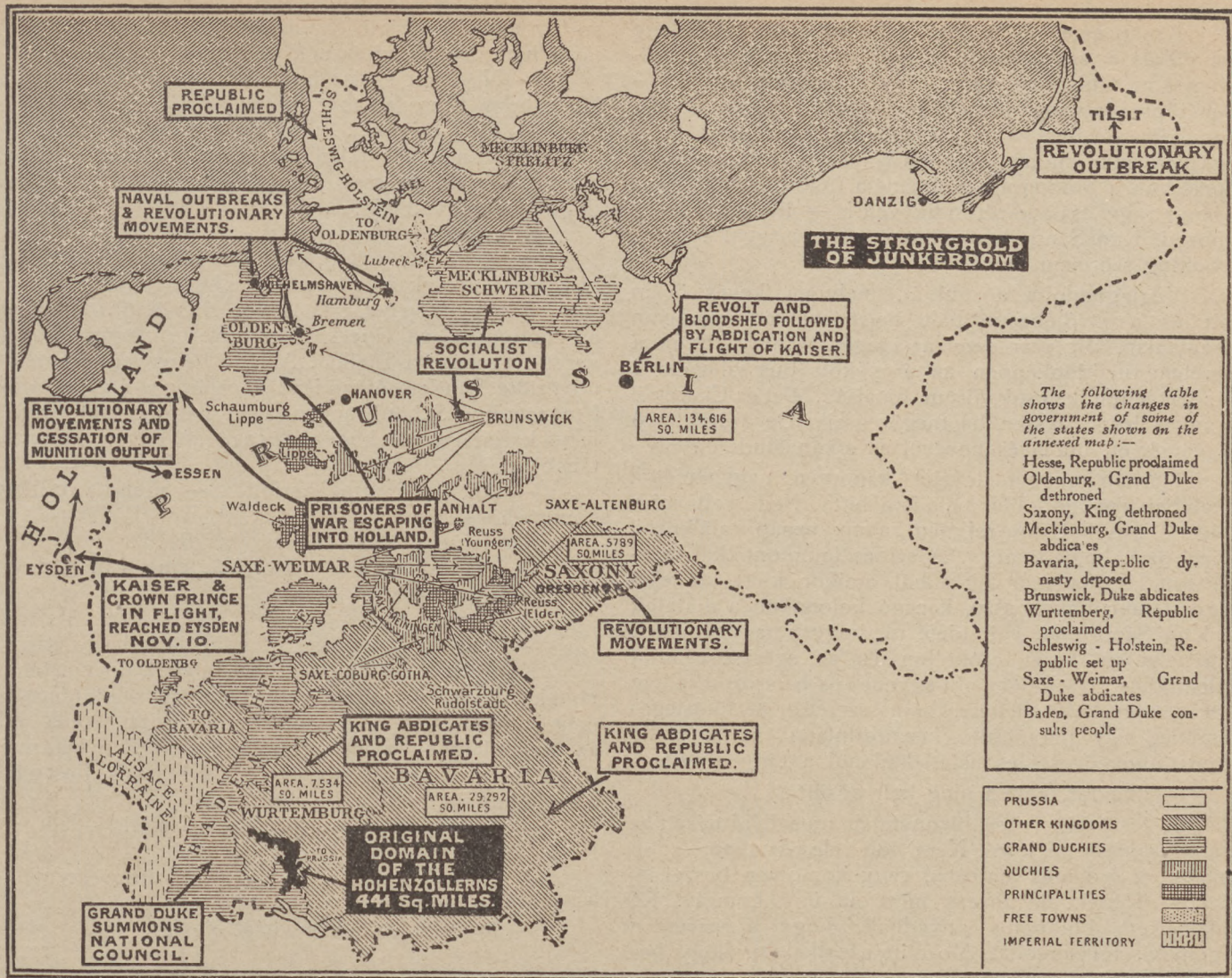
Most a férfi kereste a lány kezét és Claire

Kiszél József Éttermei . Budapest

József-körút 56. sz.
TELEFON: JÓZSEF 35-87.

Alsó-Margitsziget
TELEFON 119-62.

A köztársasággá átalakult Németország. Az angol eredeti kép „Az Est“ kirakatában látható.

kisasszony nem tagadta meg tőle. A kis kéz hosszan pihent a Kun Sándor erős kezében és a kék szemekben a boldogság gyöngye csillan meg édes-izgatón. Némán gyönyörködtek egymásban, de a férfi nem bírta sokáig. Felkelt és odatérdelt a lány elé mint egy szerelmes apród és a fejét alázatatosan az ölébe hajtotta. Mademoiselle Claire vékony ujjai ideges örömmel simogatták a hullámos fürtöket és az ajka mint szent nagy titkot sugta a férfi fülébe:

— Óh, én is szeretem önt, Sándor... nagyon szeretem...

A festő most fölnézett a lány arcába és várta, hogy az lehajoljon hozzá. Ringató mámor szállt a szívébe, amikor látta, hogy a félig nyílt forró ajak közelebb ér hozzá, de amint bele akart kóstolni a piros husba, mademoiselle Claire hirtelen visszakapta a fejét és szédülő fejjel állt föl a székéről. A két kezét az arca elé kapta és szakgatott, érdes hangon mondta:

— Nem, mon petit... ma még ne csókoljuk meg egymást... A csókra várni kell, csak úgy szép a csók, ha sokáig remegünk érte... ha várunk.

— Claire...
— Igen, drágám, úgy lesz szép, úgy lesz jó...

Ma még nem... talán holnap... talán...

Kun Sándor fölkelte és ajkához vonta a lány kezét.

— Amint parancsolja, Claire...

Már tíz óra is elmúlt, amikor Kun Sándor elkészült a rajzzal. Pompásan sikerült a portré és mademoiselle Claire boldogan kíséri ki szerelmesét az előszoba-ajtóig. A festő a bucsuzásnál olyan mozdulatot tett, mintha magához akarta volna ölelni a lányt, de Claire szeliden elhárította a támadást és megfenyegette az ujjával a távozót.

— Monsieur Kun, türelem! Várni kell!

— Hát mikor? — kérdezte a férfi türelmetlenül, — Holnap? Mondja, Claire, holnap?

A mademoiselle boldogan mosolygott.

— Holnap? Nem, holnap még nem... holnapután... Akkor még szebb lesz...

— Tehát holnapután?

— Holnapután...

Schlinger Ferencz és Fiai

50 éves cég

szűcsők

50 éves cég

BUDAPEST, IV., Károly király-ut 18. sz.

Perzsa-, Breitschwanz- és Sealskin-köpenyek

a legfinomabb kivitelben.

Aznap este későn feküdt le Kun Sándor. Sokáig járt föl-alá a szobájában és gondolkozott. Vajjon szerelem-e az, amit érez, vagy csak a szerelem vágya, — ezen töprengett csöndes magányában. Kétség és remény harcoltak szívében és az a bizonyosság kísértette, hogy ha Claire már ma megcsókolta volna, most nem kellene tépelődnie a boldogság problémája fölött. Szereti-e az a lány, vagy csak kacérkodik vele? — ilyen kérdések kínozták Kun Sándort, aki mohó szomjusággal vágyott a boldog szerelem után.

Végiggondolta a multját, melyben kevés öröm volt és a jövőjébe próbált belenézni, amely olyan bizonytalan. Mit akar ezzel az idegen leánnyal és mi a szerelem tulajdonképpen az árnyékok bús világában? Minden elmúlik, csók, öröm, fiatalság, élet és Claireből is anyós lesz egyszer, ha megöregszik. De azért forró vágyat értett utána és nevével az ajkán aludt el.

Másnap reggel levelet kapott a nagynénjétől, amelyben egy gödöllői majálisra hívta. Nem volt jobb dolga s mivel Claire-rel sem akart aznap találkozni, elhatározta, hogy kimegy. A színes lampionokkal teleággatott kertben már állt a bál, amikor kiért, az első négyest táncolták hosszú, kacagó kolonnban a fiatalok és Kun Sándornak volt ideje rá, hogy a nagynénjének ünnepélyesen kezét csókoljon és az egészsége iránt érdeklődjék. De a néni, aki egyenes és határozott jellem volt s nemének ellenére, nem szerette a fölösleges beszédet, egy parancsoló kézmozdulattal maga mellé ültette unokaöccsét és haladéktalanul a tárgyra tért.

— Sándor, neked meg kell nősiülnöd.

A festő egy kissé bizonytalan mosollyal nézett az asszonyoság szeme közé. Nem volt vele tisztában, vajjon tréfál-e az érdemes matróna, vagy komolyan beszél.

— Kérlek, ne neved, mert az ügy komoly. Én megígértem boldogult anyádnak, hogy a szívemen fogom viselni sorsodat. Most itt az alkalom, hogy bebizonyítsam.

— De kedves Julcsa néni . . .

— Ne szólj közbe. Ismered Prohászkaékat?

— Nem.

— Meg fogod őket ismerni. Most, itt a mulatságon. Elég helytelen, hogy késve érkezél, már bemutatnád volna és már az első négyest Etelkával táncolhatnád. Látod azt a szép nyulánk leánykát, ott bal-kéz felől a harmadik párban?

— Látom.

— Nos, az lesz a feleséged.

Kun Sándor most már hangosan föl kacagott.

— Kedves nénikém, ön ismeri az én elveimet. Szabadság, függetlenség . . .

A nagynéni szigorúan vágott közbe.

— Elég. Elvekket semmire sem megy az ember. Házasodni kell. Az öreg Prohászkanak öt háza van Pesten. És a lány határozottan csinos.

A festő szemügyre vette a lányt. Egy kicsit sovány, hirtelen növésű, szőke teremtés volt, tágra nyílt nagy szemekkel és az orra ama piszék osztályába volt sorozható, amelyekről azt mondjuk, hogy pikáns izt adnak az arcnak. Elegánsan, könnyedén mozgott a

so'ban egy vörösképű főhadnagy oldalán, aki a monoklijával határozottan visszautasító benyomást keltett.

— Nos, mit szólsz hozzá? — sürgette a nagynéni, látva, hogy öccse a lányt figyeli.

— Elég csinos . . . Öt háza van az apjának?

— Van annak talán hat is. És pénze, amennyit akarsz. Kérlek, én csak jót akarok neked. Szegény boldogult édesanyádnak . . .

Kun Sándor közbevágtott.

— Nem házasodom, kedves nénikém. De táncolni: szívesen táncolok vele egy keringőt.

A négyes véget ért. A vörösképű főhadnagy, aki a bemutatkozásnál Fricskicsnek nevezte magát, hozzájuk vezette Prohászka Etelkát. A lány bájos fejbiccentéssel üdvözölte Sándort és amikor a cigány vonója alatt fölhangzottak a Schönbrunner-valcer pattogó akkordjai, a festő karjára támaszkodva, kacagó jókedvvel indult a táncba.

— Ah, imádom a keringőt, — mondta csillogó szemmel. — Maga is?

Sándor egy kissé tartózkodva felelt:

— Imádni? Az nagy szó. Azt nem olyan könnyen mondja ki az ember.

A lány nevetett.

— Maga kis pedáns! Mondja hát, hogy szereti.

Kun Sándor mondani akart valamit, de már benne voltak a keringő sodrában és ilyen nagyszerű táncosnő még sohasem volt a karján. Mintha repült volna vele az öreg platánok alatt, behunyt szemmel néha, majd ismét fölvetve árnyékos pilláit és a kemény, fiús melle a melléhez ért boldog hullámozásban.

— Szóljon hát, mondja, hogy szereti, — sürgette forró lehellettel — vagy már elég volt?

A festő dacosan nézett az acélszürke szemekbe és a foga között sugta vissza:

— Igy eltáncolnék a világ végéig . . .

*

A második négyes után, amit a vörösképű Fricskicsessel táncolt Prohászka Etelka, szupé-csárdásra a cigány mellé vitte Kun Sándor a leányt. Örült jókedvvel járták és amikor holtfáradtan a helyükre mentek, a mámor gondatlanságában halkan azt mondta Sándor a táncosnéjának:

— Szeretem . . .

A következő pillanatban maga is megijedt attól, amit mondott, de mégis lázhullám öntötte el a szívét, amikor érezte, hogy a lány izmos karja magához szorítja a karját.

A következő táncoknál a főhadnagy már eltűnt a láthatárról és az utolsó keringőnél Kun Sándor egy fordulónál magához szorította Prohászka Etelkát. Az ajkuk egymásra talált és a puha, tüzes száj szomjas csókja végkép elvette az eszét a festőnek. Csak egy félpercig tartott a rózsaszínű kéj, de Sándor úgy érezte, hogy az örökké tartó boldogság ajtaján lépett be. És dadogva, ostobán mondott összefüggéstelen szavakat:

— Etelka . . . én . . . nem tudom . . . Etelka, imádlak.

(Folytatjuk.)

A Palace-Penziót

(Budapest, Károly király-ut 3. szám) átvettem és ajánlom annak az előkelő közönségnek a figyelmébe, amely uri vezetésre és kitűnő ellátásra tart igényt
Rusztí Nagy Gézáné

A győzelmes entente-lobogók.

A „The Sphere” rajza. Eredetije Az Est kirkatában.

LETARGIÁ.

Én föl a magas égre nyulnék,
fekszem a hátamon meredten,
az is lehet: meghaltam régen,
csak úgy gondolom még, hogy élek.
Én most emlékezni indulnék.
Én voltam-e, aki szerettem
keresni csillagot az égen
és lelket a földön, fehérét?

Aki anyámnak virágot vittem,
aki csörtettem föl, a hegyre,
aki tudtam a völgyek nevét
és hogy hová fut el a csermely?
Hogy erre jutok, bizony nem hittem,
ez lesz a dolgom: verni egyre
siket dobon a hölgyek hevét
részegen egy-két rossz literrel.

Én a két karomat kitártam, —
e mozdulatban a világból több volt,
mint tizenöt tudós kötetben;
énrám jó kedvvel nézett az isten.
De most vagyok halálra váltan
a derű napján elúszó ködfolt
és olyan visszás, mint a vetetlen
ágy, melybe délben beleestem.

Kár, hogy jobban nem igyekeztem,
itt ülök most halál ködében,
leselkedik az örök est rám
és őszi lomb sirat lepergőn . . .

SZEGEDI ISTVÁN.

CSÓKOK PERSELYE.

Én életemben oly sokat szerettem,
Hazudtam, égtem
S az évek így futottak el felettem.

Sokat szerettem, mert sokat kerestem,
Ki majd enyém lesz,
Enyém: a szép, egyetlen, ismeretlen.

Beteg tőrészel összegyűjtöttem
A tiszta csókok
Szelid aranyját csókos-perselyemben.

S ha jönne egyszer álmos őszi estén:
A drága perselyt
Öröm-remegve hűs kezébe tenném.

S imádnám akkor is, ha azt akarja,
Hogy elkerüljem
S csókperselyem kinyitni másnak adja . . .

KÁRPÁTI ENDRE.

Elkán és Gerő szücsök

Budapest,

VI., Andrassy-ut 27, VI., Petöfi-utca 5. szám.

(Saját ház.)

Vidékre divatlapot díjtalanul küldünk.

Fábry Alice.

Janka műterem felvétele.

A feledés bálja.

Irta Zsoldos László.

Kedves olvasóm, szánjon rá egy estét s egy éjszakát, és jöjjön velem: meglepő dolgokat mutatok önnek. Elvezetem azokba a kedélyes kis egérfogókba, csapdákbba, farkasvermekbe s ragadós és gyilkos édes-séggel bekent légyfogó papírsüvegekre, amelyek minden este ugyszólván pontosan egyforma időben megjelnek — nem egérrel, farkassal, vagy tolakodó légygel, dehogy! — csak tulajdon szeretett embertársainkkal, hogy ne tudjanak kimenekülni a veremből, vagy ne birjanak lemászni az édes papírsüvegről, amelyre, mint a légy, odaragadtak. A kocsmák ezek a helyek, kedves utitársam az estben, s a megfogott szegény állatkák ők, a vendégek, emberek, akik minden este betérnek egy pohár jó sörre, vagy borra, és higgye meg, uram, nem tudnak kijutni többé az egérfogóból! Ott maradnak nem csupán éjfélig avagy zárórágig, amikor aztán a legtöbbször mégis csak hazabotorkál, de ott maradnak fogva egész életükön keresztül; mert, ha tegnap hazajöttek is, ma ismét benéznek, s ha ma hazatérnek, holnap-holnapután, és egy, sőt tiz esztendő multán is még mindig együtt látjuk

Eredeti modellek állandóan raktáron.

Friedenthal női divatterme

Robes. Manteaux. Jourrures. Blouses.

Telefon: 121-63.

Budapest, IV., Kigyó-tér 5. szám.

őket, a fehér-, piros-, vagy viaszkos terítés kerek asztalnál, hosszú, metszett kristályvizes-boros poharak és literes üvegek társaságában, füstfellegek közt, amint borizó hangon szertelen dolgokat tárgyalnak. Közben durva kacaj, egy-két otrombább szó (ami napközben a világért sem jönne ki egyiknek sem a száján), aztán az egyik, a tisztos öreg ur, dúdolni kezd, és — hajh-hajh! — dalolásba csap az egész társaság, mialatt a szomszéd asztaloktól meglepett, vagy csöndesen gyönyörködő arcok fordulnak feléjük, hogy :

— »Nini, az ügyvéd urnak, doktornak, tanár vagy irodafőnök urnak ma ugyancsak jó kedve kerekedett!«

S én — engedje meg — odavezetem önt, kedves olvasóm, az asztalhoz, egészen be, a hangos társaság közé, s meglássa, mit lát, ha titokban (mikor mindenki másfelé figyel és mindenki összevissza másról beszél) főlemelem a kezemet s leveszem egyik-másik ur koponyájának a tetejét, hogy :

— Ime, ne rösteljen ön egy pillantást vetni a jó férfitu agyvelejébe !

— Nézze csak, kedves olvasóm, minő csudálatos világ van ottbenn ! Valóban, ha némi képzelődő tehetségem volna, azt mondanám :

— »Igenis, kérem szépen, az uraságnak agyvelejében most bál van ; táncmulatság.«

Vidám, pozsgás arcú fiatal gondolatok (csupa új ötlet) forognak táncolva valami sajtóságos ütem szerint, amelyet bajos volna meghatározni, hogy milyen; mert nem zene, hanem gőzszerű füllesztő pára, amelyet alulról szállít föl e különös bálterembe a házigazda, aki az egész mulatságot adja : a szesz. Némelyek, a komolyabb gondolatok visszavonulva lassan sétálgatnak, mint a hasábfán szökdecselő tüzsilánk, mindig mással és mással összeakaszkodva a terem közepén ; mások, a mamák csöndes boldogsággal ülnek a falak hosszában a plüs-kanapén s csak itt-ott akad egy igénytelen, komoly leány, aki pöttyez-elymet árul, mert egyik vigótturfinak sem tetszett a képe s magára hagyták, nem törődve vele senki. Ezek a házias, kedves, takarékos gondolatok, akik eljöttek ugyan, mert engedniök kellett a többségnek, s talán örömet szórakoztak volna is egy keveset, de mióta ilyen zajossá vált a mulatság, bizonyára szivesebben mennének (és mennek is, lám) haza, semhogy így elfecséreljék az időt. Szomorú mosollyal néznek körül, nem kísérik-e haza őket valamelyik táncos, akit ezáltal szintén nyugalomra csalhatnának, s amikor látják, hogy a jókedvű fiúk közül bizonyára senkisé gondol a hazamenésre, veszik a felöltőjüket és eltűnnek a teremből ; csak másnap reggel, vagy délfelé ébrednek föl újra, szemrehányó arccal, hallgatagon osonva végig az elcsöndesült, kimerült, elkábult agyban a homályos folyosókon, amelyek a lelkiösmeret, a gondolatok gyámja felé vezetnek. Itt aztán kimondják szigorúan, hogy mától fogva véget vetnek ennek az örökös éjszakázásnak és semmit sem fognak megengedni a duhaj fiataloknak ; mikor eljön a pihenés ideje, elzárják a báltermet, hogy ne ismétlődhessek többször a haszontalan és, Istenem, olyan kártékony dinom-dánom.

De, mire megjő az est, és agyvelő műhelyében kifáradt munkások abbahagyják a munkát, egyszer csak megszólal egy hang közülök :

— Ejnye, ez a szegény ember egész nap dolgozott, hát bizony megérdemelne egy korty jó italt. Mink is, ugyebár, olyan petyhüdtek vagyunk, s nem árt, ha kiszellőztetjük kissé a fejünket. Vigyük el egy pohár borra az emberünket !

— Jól van, — szólal meg mostan a másik, egy tapasztalt, öreg munkás, — de azután ne maradjunk ám megint sokáig ! Mert azok a fiatalok tegnap is leittattak, s ma — utóvégre nem vagyok már mai csirke — alig tudtam reggelre összeszedni magamat.

— Dehogy maradunk ! — szól közbe egy harmadik a többi közül — hiszen nekem is szükségem van a pihenésre ! Megiszunk két decit s azzal vége, hazamegyünk.

— De aztán úgy legyen ! — kapaszkodik beléje egy asszony, alkalmasint a felesége, akin meglátszik, hogy szereti a takarékoságot. — Az este is — emlékszel ? — hazaküldtél, mert az volt a kifogásod, hogy nem hagyhatod magukra azokat a becsipett fickókat s most mégis azt hallom, hogy addig itált, amíg úgy el nem aludtál, mint a bunda. Ma pedig alig tudtál magadhoz térni.

Ki tudja, a takarékos hitvestárs meddig nem folytatta volna még az erkölcsi leckéztetést, ha végét nem veti a beszédnek az ötödik társuk, szólván :

— Itt vagyunk !

Csakugyan ; többen a szemhez, a fej e két ablakához siettek és megpillantották zöld kerítés mögött, lombos hársfák alatt a tegnapi kedves kis kocsmát, üveges saletlijével, nyüzsgő vendégeivel és kövér sváb kocsmárosával. A fülön keresztül pedig kétfelől

Kobek Magda. Janka műterem felvétele.

CUENDET CONSTANT

svájci órák Budapest, IV. Kígyó-tér 5.

Az órák szakmát felölélő összes zseb-, nipp-, fali- stb. órák raktára. Alapítva 1862.

KARCSATTÓRÁK. JAVÍTÁSOK. KATONAÓRÁK.

is behallatszott a hársak alatt gyötrött kintorna nyekése :

— Nem bo-rulok, van már né-kem sze-re-töm,
Szüret után lesz az es-kü-vöm.

Az egyik szem mögött megszólal a munkás :

— Nini, a Gazsi is itt van !

— Hát a Miska bácsi nem jött el ? — kérdi a másik.

— Majd eljön, ha még nem jött, — felel a harmadik.

— Beh jó lesz egy korty ital ! — vélekedik a negyedik, miközben egészen beérvén a kerthelyiségbe, gyorsan kiadatik a száznak a parancs, hogy intézkedjék :

— Pepi, két decit szódával !

Aztán az ember kezét fog az ösmerőseivel, leül és megissza az első kortyot.

— Mondhatom, kitűnően izlik. Ilyen bor egész Budapesten sincsen. (Ezt valamennyi gondolat megengedte neki, hogy mondja.)

Emberünk újra kezébe fogja a poharat.

— Ne olyan sietve ! — integet a szem mögött a takarékos asszony, aki már imént is zsörtölődött.

— Hagyjad ! — hallgattatja el az ura. — Fáradt, szomjas, hát csak szabad neki egy kissé gyorsabban innia, mint másnak ! — s leszólnak a habozó kéznek, hogy emelje csak bátran szájához az italt. Társa pedig, aki mellette áll, barátságosan néz rá az asztalnál szemközt ülő Gazsi urra, s megszólaltatja a száját :

— No Gazsi, mennyit aludtál az éjszaka ?

Lővényi József Ferencné, Levinczky Elfrida.

Janka műterem felvétele.

Onnan nevetve felel vissza valaki :

— Én ? — Hehe ! Semmit sem aludtam, Te igen ?

— Én ? Hogyne ! — beszél eminnen az előbbi.

— No iszen, — akarja mondani magában a takarékos asszony, — szép alvás volt az ; de az ura nem engedi szóhoz jutni, még egyszer mondván :

— Hogyne ! Hogyne ! Hehehe !

A boros pohár már jó ideje üresen áll s a takarékos asszony egyszerre csak hallja, hogy a száj elkiáltja magát :

— Pepi, repete !

— Ki volt az ? — kérdezi megbotránkozva s körülnéz a társai között. Senkisémet felel, mert hiszen úgy beszéltek volt meg, hogy mindössze egy pohárral isznak ; csupán — egy pillanat múlva — lép elő fehér lepelben egy sáppadt gondolat. Olyan, mint egy halvány leány, akit temetni visznek.

— Én voltam, aki parancsoltam a száznak, hogy italt rendeljen.

Mindnyájan meglepetten tekintenek a fehér alakra :

— Kicsoda ez ?

— Ki vagy ?

Az ismeretlen (pedig dehogy ismeretlen ; csupán megváltozott s azért nem ösmernek rá a társai), mint a napsugár, mikor hervadó lombon villan keresztül, szomorúan mosolyog s megszólal :

— Hogy ki vagyok, minek kérdezitek ? Voltam : vágy, lettem : csalódás, vagyok : elégedetlenség, királynőtök vagyok, s hallgassatok, ha én italt rendelék, mert annak oka van : nem szeretek ébren lenni s nem tudok aludni. Szükségem van a mámorra ! S ti törpe alattvalók, hűbéresek, szolgák, jobbágyok (mert itten nincs köztársaság és egyenlőség) . ne merjétek királynőtöket kérdőre vonni : hogy mért akar mulatni minden áron !? Csak hallgassatok és szórakozzatok, táncoljatok, igyatok, mert ha titeket vidáman, mámorosan látlak, akkor, óh csak akkor tudok én pihenni ! szóljatok a kéznek, hogy kocintson avval, másik ember kezében szorongatott pohárral (azt a kezét alkalmasint hozzám hasonló királynő kormányozza), s aztán emelje föl a poharat a szájig, az ajkhoz ! Szóljatok a száznak, hogy igyék (ne tudja, miért !), a toroknak (higye csak ő, hogy szomjas és azért van tüzes nedvre szüksége), hogy nyeljen s ennek a vén fejnek, hogy nyissa meg folyosóit a mámorító pára előtt, melyet a szesz, ez a jótékony kuruzsló, küld fel hozzánk, hogy ti mulassatok, én pedig elkáuljak s kissé megpihenjek. S ha a láb, ez az ostoba két teherhordó majd ingadozva visz haza reggel felé, ti, ti büszke, okos gondolatok, ne haragudjatok rá, ne szidjátok ; hanem béküljete meg annak tudatában, hogy szegény, álmatlanságra kárhozott királynőtök : pihen ! Most pedig — kocintson az a szegény ember, és kezdődjék, mint tegnap, a bál !

Mindnyájan elhallgattak, mialatt az ember gondatlanul hörpinti föl az ujonnan rendelt szódavizes bort. Aztán, amikor a pohárnak már egész tartalma leszaladt a szomjas garaton, a száj elkiáltja magát :

— Pepi, repete ! — s ugyanekkor, mint a gummi-lapda, bepattan az agyvelőbe egy mosolygó, virgonc fiu, elrikkantva magát :

— Hölgyeim és uraim, kezdődik a bál !

Egy, kissé festett arcú, kacéran öltözött fiatal özvegy pedig, a feledés, lassan fölkel a sarokból, ahol egész nap félrevonultan üldögélt, és mialatt zibbadós tagjaival alig észrevehetően, gyorsan nyújtózkodik egyet, könnyedén, mint a lehellet, felsóhajt :

— Istenkém, beh jól fogunk ma mulatni !

Thun-Hohenstein Anna.
Zimmerauer műterem felvétele.

Ajándékság

Magyarország és Anglia.

Magyarországgal szemben az egész világ e percben külföldnek számít. Bécs csakugy mint London, Moszkva, Prága, vagy Belgrád. Elszigeteltségünk máris sok bajnak kuforrása, általa azonban számtalan előnyt és jogot is nyertünk vissza. Jogot szereztünk elsősorban jövő barátaink szabad megválasztására és tisztán saját jól felfogott gazdasági érdekeink vezethetik ezentul abbeli elhatározásunkat, melyik országgal legyünk szorosabb összeköttetésben, mely állam közelebbi barátsága biztosítja legjobban fenmaradásunkat. Mert külpolitikában az érdek megelőz minden más kérdést, érzelmi politikát csak poéták és rossz diplomaták üzenek. A Tisza-féle kemény karakterek előtt az egyéni életben kalapot emelnek, a külpolitikát azonban a Lloyd Georgok kezelik jól. S itt álljunk meg egy pillanatra. Nézzünk körül Európában s ha birja szemünk, tekintsünk át az oceánon is. Magyarország jövő fejlődése, gazdasági boldogulása elsősorban Anglia magatartásától

függ. Keressük meg az utat hozzá s hiszem, — tudom, hogy Anglia igaz barátsággal fogja megragadni kinyújtott jobbuhkat, annál is inkább, mert nem új rokonszenv felkeltéséről, hanem a csak rövid időre megszakadt régi barátság megújításáról lesz szó. Az aranybulla és a magna charta két országát politikai, társadalmi, de első sorban — s ezt nem lehet eléggé ismételnünk és hangsúlyoznunk — gazdasági téren minden rendelkezésre álló eszközzel, közelebb, eddiginél sokkal közelebb kell hoznunk egymáshoz, hogy Angliának irántunk mindenkoron, még a világháború fordulatosa esélyei közepette is fenállott rokonszenvét az érzelmi rugókon kívül anyagi érdekeltsége által is biztosítsuk, erősítsük és fejlesszük. Ezerkilencszáztizenhét — igen, tizenhét — júniusában három délutánt töltöttem Howard angol nagykövet stockholmi házában dolgozószobájában. Nem titokban jártam nála, — hiszen annakidején megírtam a dolgot, a külföldi sajtó is foglalkozott Anglia svédországi követénél emberbaráti célból tett látogatásommal. Az oroszországi magyar foglyok helyzetének javítására vállalkozott akkoron a svéd trónörökösével Howard követ és felesége. Az egykori budapesti angol főkonzul nem tartotta szükségesnek, hogy »az ellenséges« állam-beli alattvaló előtt eltitkolja régi s meg nem változott rokonszenvét Magyarországra iránt, melyet hivatalos ittartózkodása alatt becsülni és szeretni tanult, a magyarság erényeit még a háború visszasságai sem tudták vele elfeledtetni. Hogy emberbaráti terveink megbeszélése közben és után más kézenfekvő témákra is került sor, azon kételkedni, de ugyebár csodálkozni sem lehet.

— Nézzem körül nálunk, mennyi kedves tárgy emlékeztet szép Magyarországra. Ez a régi mezőkövesdi himzés, ezek a könyvek, ez az erdélyi kövekkel kirakott ezüst állvány, — erdélyi asszonyok búcsuajándéka — soha el nem felejthető szép napok emlékgyűjteménye: beszédes bizonyítékai annak az őszinte rokonszenvnek, mellyel magyarországi tartózkodásunk egész idején az Ön nemzete iránt viseltetünk s melyet — bárhova vessen a sors — elfelejteni soha nem fogunk. Hogy végzetes vágányba kergették országuk szekerét, ezt csak szívünk mélyéből sajnálni tudjuk, hisz romlásukat csak a vak nem látja előre. Bármint sujtsa azonban Önöket a végzet, ha egykor beismerve szörnyű tévedésüket Anglia segítő kezére lesz szükségük, reám mindenkor számíthatnak. Mert Magyarországot belső értéke érdemessé teszi, hogy veszni sohase engedjük az országot.

Erről és sok más egyébről ilyen hangnemben beszélt akkor Anglia kiváló képviselője. Ha sok minden változott is azóta a harctereken, az a belső érték és erő, melyet angol barátaink, akik érdemesnek tartották velünk foglalkozni, fel tudtak bennünk fedezni, nem pusztulhatott el az ország leveretésével sem, s ha akad Angliában sullyal bíró hang, mely érdekünkben felszólal, hiszem, hogy hosszú munkával bár, újra talpra állíthatjuk ezt a szegény, megvert országot, melynek ezeréves hibái mellett ezeréves erényei is vannak s ezeket nemcsak egy ország fenmaradása végett, hanem az egész emberiség javára, Európa művelt országainak megmenteni kötelessége és érdeke.

Dr. Dobay István.

Alapított
1835. évben.

Dán Testvérek szűcsök
Budapest, V., Dorottya-utca 5-7. szám.

Dolgozó mágnások. Észre sem vették, komolyan sem vették, kinevették őket. A »noblesse oblige« elvét úgy értelmezték: ha szegény is, tudjon előkelő maradni, olyan munkát, mely »névéhez nem méltó«, ne vállaljon, inkább gondoskodik róla a család — kegyelemkenyérrel. Hogy az az ugynevezett régi szép világ összeomlott: most látjuk csak: micsoda szomoruan nevetéses felfogás uralkodott rajtunk. Melyik munkanem méltatlanabb bármely ősi névre az odavetett s elfogadott alamizsnánál, amikor a gyáva koldusnak két erős karja van, s ha komolyan látna hozzá a munkához, nem kellene megalázó kegyelemkenyéren tengődnie?!

— Inkább szemet talicskázom az Eskü-téren, mint-hogy egy krajcár ajándékot is elfogadjak egy gógós családtagunktól, akinek vér szerint semmivel több jussa nincs ahhoz a vagyontömeghez, melynek jövedelmét St. Moritzban, Nizzában, Biarritzban költi, mint nekem, aki leckeadással keresem kenyeremet, — fakadt ki mély elkeseredéssel Magyarország egyik legrégibb arisztokrata familiájának elszegényedett tagja.

— Ők, a boldog elsőszülöttek két kézzel szórták a pénzt, s ha nyakig ültek már az adósságban, bécsi összeköttetések útján sietve kieszközölték, hogy a »császár«, mert hisz ők mindig csak a császárt látták Bécsben, megengedje a hitbizomány egy csekélyke részének értékesítését, az »ügy« rendezve lett s ők újra kezdhették — az adósságcsinálást. Ez az eljárás jobban megfelel a noblesse oblige elvének? Egyetlen örökségem a jó nevelésem. Gyerekkoromban megtanítottak franciául, angolul, kenyeremet nyelvtanítással fogom keresni. Talán még olyan bolond hadimilliomos is akad, akinek imponál, hogy lányát grófi nevelő tanítja, ennek majd duplán számítom az óradíjat. Nem nagyon nobilis eljárás? Lehet. Én azonban dolgozni, de élni is akarok.

Mennyi összegyülemlett keserűség, mennyi szomorú igazság! Pedig mint annyi sok más, ez is elkerülhető lett volna, ha korábban látunk az igazságtalanságok rendezéséhez s magunk önszántunkból intéztük volna el mindazt, amit most minden megkérdés nélkül intézget el az európai tájfun.

*

Rang és cím. Szomoruan érdekes jelenség arisztokratáink szervezkedése egy nagyobb szabású vállalkozásra: az *Argentínába* való kivándorlásra. — Hát menjenek! — fogja nem egy az új kor embere közül mondani. — Ha nem bírnak beletörődni a változhatatlanba, jobb, ha kisebbé teszik az elégedetlenek táborát s megszűnnek gyujtóanyag lenni az izgalmas környezetben, mely ugyanis gyanakodva kísérné minden mozdulatukat.

Nos, mi nem helyeselhetjük e kivándorlási mozgalmat. Nem csüggedni s kétségbeesni, hanem az ország megmentőinek akár közkatona sorába kell állani minden ép eszű és karu embernek s megmutatni a gyanakodóknak, hogy egyben: a hazaszeretetében nincs joga és oka kételkedni senkinek.

Ha cím és rang e gyanakvás oka, legyen erkölcsi bátorságuk, mint volt a nádorunokának, rangról és címről lemondani s munkával szerezni meg a jogcímet

Rácz Dániel

Női felöltők, angol kosztümök és alkalmi toilettek, blousok, pongyolák áruháza és műtermei

Sürgöncyim „Roberác”
Telefon: 167-02.

Budapest,
IV., Kityó-utca 2.

polgártársaik elismerésére annak a gyűlöletnek helyére, melyet igen gyakran igaztalanul előítélet keltett fel ellenük.

Töröljük hát le az ősoktól öröklött címet, törjük le a koronák minden ágát — s kezdjük előlről. De kezdjük el végre komoly munkával, mindenkire egyenlő mértékkel mért kötelezettséggel s rendezzünk versenyt, akár gátversenyt egyenlő sulyokkal, a célpont azonban mindig csak a haza üdvé legyen. Mutassa meg e nemes versenyben ki mit tud, mennyire életképes, akinek rendben a feje és karja boldogulnia kell, aki pedig csak a régi mód szerint tudott volna boldogulni, — az tényleg jobb, ha *Argentínába* megy.

*

Találós kérdés. Melyik az a három keresztnév, amelyet hat hét előtt minden lapban naponta huszszor olvashattál, s most alig hogy emlékszel rájuk? A pontos megfejtők névsorát — esetleg arcképpel — közölni fogjuk.

*

Ruharekvirálás. A köztársaság társaságaiban ezen a héten divatos téma volt a Kunfi miniszter rendelete. Beszéltek róla pro és kontra, leszólták az amerikázó háziurakat és pikáns adatok után kutattak: ki mit adott és adott-e annyit, amennyit adhatott. Egy beszolgáltatásról azonban a sajtó is megemlékezett és mindenestre érdekes volt olvasni gróf Károlyi György unokájának bőkezűségéről, akinek, mint a magyar népköztársaság első miniszterelnökének most volt először alkalma megmutatni, hogy méltó utóda a nagy Széchenyi áldozatkész barátjának. Az egyetem-téri palotából kocsin vitték el a pompás, drága öltönyök és patyolat fehérneműek egész ruhatárrá való tömegét és mi jól eső érzéssel gondoltuk: milyen gyönyörű eredménye lesz a sokat kritizált akciónak, ha a társaság példát

† Herczel Manó.

Kallós felvétele.

vesz a köztársaságtól és divatot csinál abból, hogy ne csak öltözködni, hanem levetközni is tudjon.

*

Herczel Manó †. Azok közül való ő is, akiknek a koporsójánál nemcsak az embert, hanem a közjó veszteségét is gyászoljuk. Európai hírű sebész halt meg személyében, de elsősorban a mienk volt ő, a magyar tudományé és magyar emberek életét mentette meg az operáló kés, mely az ő kezében sohasem hibázott. Ötvenhat éves volt mindössze és még nem kellett volna meghalnia, ha a haldokló háboru miazmás lehellete el nem éri őt is és le nem teríti, aki annyiszor győzött a halálon.

*

Három nagyuri palotát requiráltak: bankár, zsidó és mágnás a tulajdonosuk. A bankárnak négy, a zsidónak három, a mágnásnak két szobája maradt saját használatára. — Így mesélték egy klubban az elmúlt napokban. Minek ez a megkülönböztetés? Nem szebben hangzanék: *három budapesti polgárnak*...?

*

A „*Vay Sándor emlék*” javára szóló adományok ezentul közvetlenül *Wlassics* Tibor báró lakására, Budapest, IV., Duna-utca 1, III. címre intézendők. Az adományok elszámolása továbbra is A »Társaság« utján történik.

*

Halálozások. sárosi *Saárossy-Kapeller* Ferenc, ny. miniszteri tanácsos, a Mezőgazdasági Muzeumi Tanács elnöke stb. 1918. évi november hó 24-én este 8 órakor, hosszas és súlyos szenvedés után csendesen elhunyt. Halálát felesége, szül. gróf *Königsegg-Rottenfels* Emilia és előkelő rokonság gyászolja.

csikszentmihályi *Sándor* Gerő dr. szolgabíró, az 5. honvédhuszárezred főhadnagya, 30 éves korában mult hó 13-án a közrend önfeláldozó szolgálatában orvmenyület áldozata lett.

Bornemisza József dr., a miskolci »Erzsébet«-kórház főorvosa, mult hó 20-án elhunyt.

ötömösi *Geréby* Gyula földbirtokos, hosszas szenvedés után f. évi november hó 19-én, életének 51-ik, házasságának 24-ik évében elhunyt. Halálát felesége literáti *Vágó* Margit, gyermekei *Kata* és *Margit*, valamint kiterjedő rokonság gyászolja.

*

Az Intim-Kabaré művészgárdája nagyban készül az új műsorra, melynek bemutatója december 12-én lesz. Ez a műsor a kacagás jegyében áll, egytől-egyig szellemes és mulatságos darab kerül bemutatóra, ugyanaz áll a magánszámokra is. Elsőnek a Magyar-színházban aratott sikeréről ismert Balázs Sándornak „Okos asszony” című darabját kell említeni B. Marton Erzsivel a női főszerepben. A másik sláger a világhírű Ziehrer bájos operettje, melynek sokat ígérő címe: „A Biedermayer-család”. Szeless Elza, Teleki Ilona és Virágh Ferenc nagyszerű szerepekhez jutottak benne. Megy ezenfelül egy remek bohózat: „D. Casanova”. És egy-egy pompás darabbal szerepelnek Béldi Izor és Gosztöny Ádám.

*

Uri hölgyek kalapjaikat a legelőnyösebben vásárolhatják, alakíttathatják és rendelhetik *Pataky* Lászlónénál, IV., Váci-utca 23, I. emelet.

Lázadás.

Mindég a legsúlyosabb betegek ápolását vállalta. Nem huzta el liliomkezét a legutálatosabb fekélyekről. A ragály közt ájtatos biztonsággal járt. A legalázatosabb missziósnővér, ez a gyönyörű nő.

Talán valami nagy csalódás, első, szentnek vélt szerelemben, hozta ide. Ilyenkor az ember azt hiszi, hogy mindenkorra letompult és keresi a szenvedést, az élő kint, a nyomort. Talán ez hozta ide az aranyhaját, a kezét, a mosolyát. Hogy itt mindennap találkozzék a halállal. Néha kiélt, fáradt kinokat altatott el, néha még éhes, ifju szemeket zárt le mindent felperzselő lázban. Ismerte jól minden formájában, — de nem gondolt rá.

Ma ugyancsak megtöltötte a kórházat a rémes járvány. Hajnalban egy kis utcai lány haldoklott. Elhangzottak a rendes ájtatos megnyugvásos szavak. De a kislánynak nem kellett. Sokat élt és nagyon szerette az életet meg a csókot. És a kétségbeesett haláltusában magához rántotta a szép nővért és vadul csókolta, szította, harapta az ajkát.

Ez a csók letépte a legalázatosabb nővér ajkáról a szelid mosolyt, a szüzi nyugalmat és a kenetes szavakat mindörökre. Abban a pillanatban először értette át a halált, melyet oly jól ismert. Először érezte, hogy nem hívó lelkek szelid jóbarátja, hanem ellenség az. Gyűlölte, amiért elrabolta ezt a színes fiatal életet. És ugyanabban a pillanatban fellázadt minden benne. Mít keres itt a nyomor és kin tanyáján, ahová az emberek csak meghalni jönnek? Meghalni? Mikor még nem is élt!... Vétkezett a saját erős, élnivágyó testisége ellen. Ki akarta ölni magából egy egyetlen kis átnyomorgott vérszegény szerelemért! Ezért akart vezekelni egy egész életen át! Vagy a másvilágra reménykedett, ott várt kárpótlást?... Itt, itt a földön, ezzel a testtel, ezekkel a kiéhezett érzékekkel, száz éjjel benne szunnyadó öleléssel. Élni! Most. Odadobni magát akárkinek, mindegy! Felséges lesz a prédálás tudata. Nyíltan és leplezetlenül kiállani bármely piacra; hívón kitért karokkal belekacagni a nagy dalos minden-ségbe, felsikítani, — talán beleőrülni!...

Ötthagytott orvosságot, orvosparancsot. Mint alvajáró ment ki a fehérre meszelt termekből, azután ki a kapun. Az utcán már csilingeltek a villamosok. Fáradtarcu hivatalnokok mentek munkába. A zöldségesbödé előtt százával sorakoztak az asszonyok. Némelyiknek kisirt az arca és azok a kék foltok, rajta durva kéz nyomai. És mennyi volt köztük áldott állapotban! Mily különös, mindezt még sohasem látta így meg... Hát ezeknek, mindezeknek érdemes élni? És továbbadni az életet?... Eltípottan, kiszáradtan, nyomorulttan nem vetik meg. Szeretik, gondozzák. Még ezek is...

Most vette csak észre, hogy kötényben, kalap nélkül van. Elkezdett futni. Öntudatlanul: haza. Hamar, hamar. Már nem nézett körül, csak futott jól esett a gyors mozgás, a nagy lélegzet, a lüktető erek. Milyen régen nem futott! Gyermekkorában, igen, a fiukkal meg a kutyákkal. Akkor még élt... De hisz még mindég tud futni. Most el tudna futni a világ végéig. Elfutni a pizsok, a kin és a halál elől!... Egy villamos majdnem elgázolta. Elmosolyodott: hát ilyen furcsa, otromba, véletlen formában is leselkedik a halál?

Egész ziláltnan rontott be odahaza. A homályos szobában egy szomorú öregasszony ült.

— Ugye, anyuskám, most már mindég ilyen leszek, ilyen boldog, ilyen felszabadult? Mesélj: milyen voltam, mikor megszülettem, amikor szoptattál és először szívtam magamba az életet? Azt hiszem, most megint épp úgy érzem magam!

Most egészen gyerek volt. Sirt és nevetett és gagyogott ez a nehézkes, tulérett leány. Egyszerre forró lángok nyaldosták, meg jeges hullámok. Görcsösen tágitotta a tüdejét, míg hirtelen mint egy szorító vasabroncsnak feszült az neki és belerepedt egy utolsó hörgésbe...
Herzog Erzsébet.

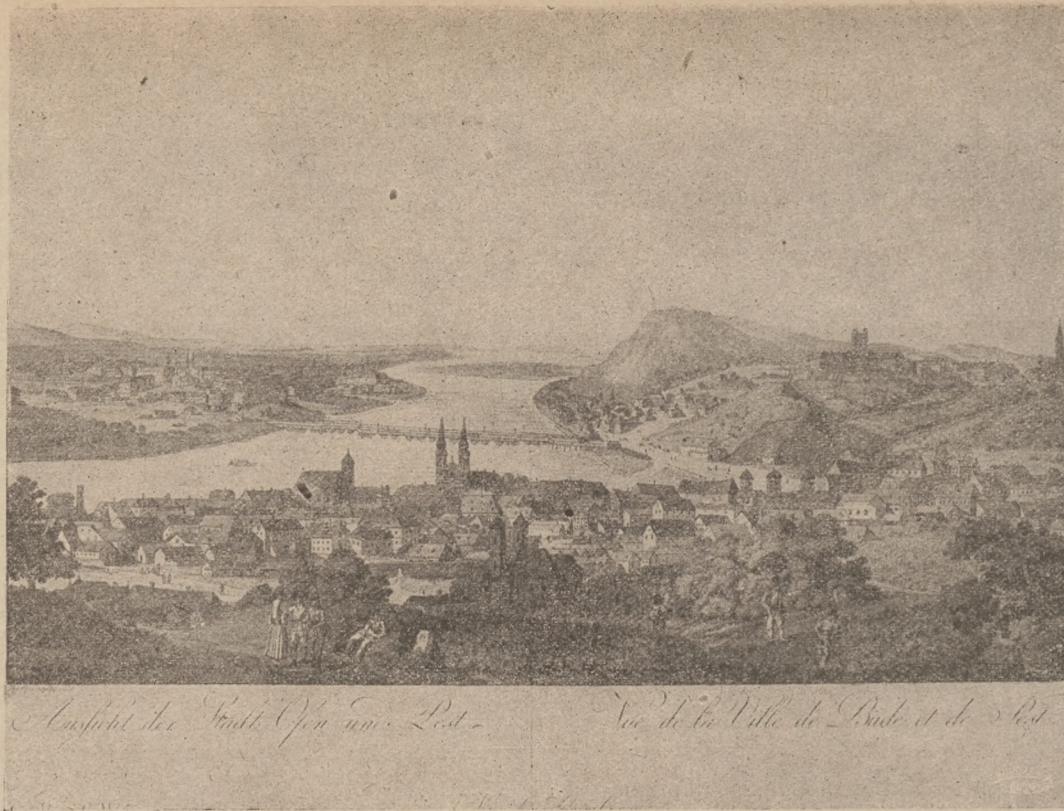
Budapesti Médico-Mechanikai ZANDER-intézet és Fizikai Gyógyintézet. IV., Semmelweis-utca 2. Kossuth Lajos-utca sarkán. Igazgató-főorvosok: *Melha* Armand dr. és felesége, *Hilf* Paula dr. Rendelés és gyógykezelés: reggel 8–1-ig, délután 1/2-4-től 7-ig. Telefon: József 4–12.

BRITANNIA-SZÁLLÓ

VI., TERÉZ-KÖRUT 39.

télikert éttermé-
ben minden este

TOLL JANCSI és FIA muzsikál.

Buda és Pest a XVIII. században.

Schaffner Péter és József metszete.

A régi Budapest.

Irta Siklóssy László.

Igazában úgy kellene mondanom: a régi Pest-Buda. Így szoktuk nevezni, ha fővárosunk multjáról beszélünk. Mert sokat beszélünk róla. Szeretjük ezt a multat minden szegénységével, becületességével és kalandosságával. A gazdag ember biztonságával simogatjuk, becézük azokat a foszlányokat, amelyek még megmaradtak: ime, ilyen voltam valamikor régesrég; talán igaz sem volt.

Pedig tudjuk, hogy igaz volt. Éppen azért kérkedünk vele oly hanyagul. Tudjuk, a mult mindennél nagyobb kincse annak, akinek van jelene. Még csak nemrégiben nem volt ilyen szemüknkfénye a régi kor emléke. Hiszen csak néhány év előtt tűnt el szemüknk láttára a Belváros és került egy csunya gödörbe Pest városának legrégebb építőművészeti emléke, a pesti főtemplom, mai nevén belvárosi plébánia-templom.

Szemüknk láttára pusztult el a biedermeier Pest, amelyért most lelkesedünk. Molnár Ferenc *Farsang*-ja kétszeresen tetszett, mert a biedermeier Pesten játszó-dott és tehetséges fiatal írónk versenyezve fürdetik tollukat a pest-budai biedermeier arany porában. Szép is ez a kor a mai szemüvegen át, amikor a város már egy büszke *arrivé*. De milyen sok időbe került, amíg a fejlődésnek ehhez a pontjához eljutott.

Hadd repüljek át a kettős város multján, nem a történetíró postakocsiján, hanem az impresszionista időgépén.

Mátyás király Buda-vára áll előttem a király s a főurak ragyogó palotáival, melyeket a legpazarabb művészi fényűzés díszít. Az udvar egy nagy nemzetközi társaság, mely felé irigykedve tekint egész Európa szeme.

Valtozik a kép s a Jagellók cseh-német társasága jelenik meg előttünk, helyel-közzel még pompásan, bár észrevehetőn kopásnak induló ruhában, de mindig nevető arccal. Álorcás mulatságok, lovagjátékok, löversenyek, magányi tréfa és sport kergeti egymást.

Utána tűz és pusztulás. Trombitaharsogás, kivilágítás, dunai ünnepély, dervisek tánca s a muezzin imára hívó szava jelzi a nagy Szolimán jelenlétét. Másfélszázadon át a török az ur Budán, amelyet bevehetetlennek hitt várrá alakít át. Minarettek emelkednek a templomok helyén és fürdőépítkezések, kulturájuknak mai napiglan hirdetői.

Keresztény nincs a közelükben, csupán a rácok maradnak meg a vár aljában nyomorban, piszokban, makacsul. És Pest-Buda felszabadítása után több mint egy félszázadon át megőrzi rác jellegét. Csak lassan huzódik oda a német elem, még távolabbról a magyar. Mária Terézia új palotát kezd építeni Mátyás királyé helyén, de környezete óva inti őt:

Hungária Nagyszálloda

Elsőrangú ház Budapesten. Étterme az uri világ találkozója.

A helytartótanács palotája.

— Miért építkezik Felséged ily költségesen, mikor e távoleső helyen sohasem fog lakni, hiszen csak nem képzelhető, hogy Felséged e rác söpredék közé költözzék!

Pedig ekkoriban már szünőfélben a rác uralom. Ők sem azok a vadráccok már, akik oly dühvel támadtak Rákóczi kurucaira. Lassanként akklimatizálódnak és a mindinkább szaporodó németiség hatása alá kerülnek. Mert egy évszázadon át német város Pest és Buda. Mindakettő szabad királyi város. Budának meg is maradt mindenkor városi formája, de Pest csak egy nagy, poros falu. Am az apró földszintes viskók között itt-ott már monumentális épületek emelkednek. 1728 ban egy pompás, szobordiszes épület magaslik ki a város közepéből, a Rökkantak Palotája, amelyet sokáig Károlykaszárnya néven ismerünk, ma pedig a Központi Városháza látogatott épülete. Egyre-másra épülnek templomok s a polgári osztályból származó kereskedők, a város akkori fentartói, takaros házacskákat építenek maguknak.

Az ő céljaikat szolgálja a pompás hajóhid, amelyet Mária Terézia 1767-ben allittatott fel. A közgazdasági célon kívül másra is jó volt e kiváló ujdonság. A pest-budai polgári társaság hamarosan felkarolta s a késői délutáni órákban itt volt a korszó, a két part előkelőségeinek találkozója. Mert a Dunának akkor is nagy vonzóereje volt mindenkire. A kínálkozó természeti szépségek épp oly látványosságot nyújtottak, mint a partján sürgőforgó árusnép. Hát még, amikor Széchenyi István idejében megjelent az első gőzhajó!

Maga a Duna partja még a XIX. század elején nem volt valami finom látvány. A vásárosok egyik vásárról a másikra ott hagyták karavánjaik levegőrontó emlékét, amelyet hiába ajánlott fel a tanács díjtalanul a kertészeknek. Széchenyi és József nádor összeműködése idején azonban már javult a helyzet és a Duna partjára

A budai városháza a Szentháromság szoborral.

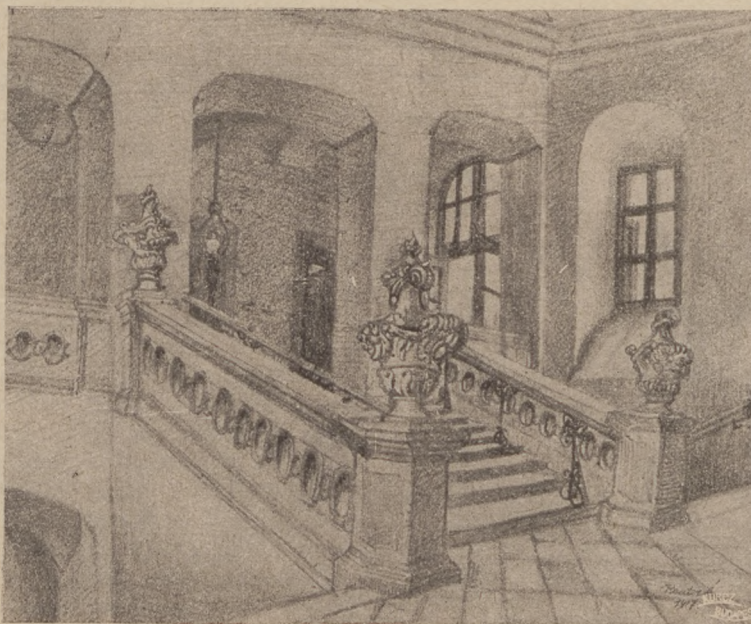
Weissenberger kőrajza.

kerültek a leggyönyörűbb paloták, nagyrészt a híres Pollák Mihály építőművész tervei alapján. Mert ekkor már java fiatalságában volt a magyar Pest Buda, amely akkor vette kezdetét, amikor II. József ide helyezte át az országos főhivatalokat. Nagyban és egészben összeesik ez azzal az idővel, amikor Pest városa körül, amely eladdig csupán a mai Belvárosból állott, új városrészek kezdtek keletkezni és Buda is a Krisztina-városban tovább terjeszkedett. Most már nyilvánvaló volt a kettős város vezetőszerepe, főuraink is mind szivesebben jöttek ide lakni és emeltek a maguk számára állandó hajlékot.

Budán ott emelkedett friss művészi pompájában Sándor gróf domborműves empire palotája, a mai miniszterelnökség. Pesten a Károlyi grófi család monumentális házat rövid ideig még láthatják olvasóink. A régibb építkezések közül kivált a Grassalkovics-ház a Hatvani-utcában a mai Standard-ház helyén. Ennek csaknem mását lehet még mindig látni — sajnos már szintén elsüllyesztve — a Kötő-utcában, bájos arányaival, csodás szobros kapujával. Sok minden eltűnt azóta. Sok mindenért fájhat a szívünk, viszont örülnünk kell, hogy sok kezdetleges silány dolog eltűnt a föld színéről, hogy hatalmas, életre erős, modern munkának adjon helyet.

Egyet azonban örökre sajnálhatunk: a szép széles

Dunapartot! Ha ugy maradt volna a Dunapart, mint Széchenyi István idejében volt, ha akkori méreteire került volna a korszó, nem volna párja ma az egész világon és nem kellene ravasz, kicsinyes csalogatókról gondoskodni idegenforgalmunk emelése céljára. Eltörpülne mellette a nizzai korszó s a drezdai híres Brühl-sche Terrasse. (Bár ez a mai mellett is eltörpül.) De apáink idejében a rakpartok szabályozása csak úgy volt a város gazdálkodásába beilleszthető, ha megépítik a Mária Valéria-utca és a Duna-korszó közti házsort. Így

A budai városháza lépcsőháza. Reuter Ágost rajza.

szűnt meg Széchenyi Duna-partja és vált a Dunasor a mi szűk korzónkká, amelyet sikátorra szorított össze a csőrömpölő sárga villamos kettős vaskorlátja.

A török, rác, német Pest-Budából tehát magyar Budapest lett s a régi emlékeket ma már keresve kell keresni. Vannak még egyes pontok, ahol megtaláljuk a régi világot. Fenn a várban, ha szemet hunyunk egyes kiabáló modern épülettömbök előtt, általában véve még ódon a levegő. A piktorok Tabánba és Óbudára rándulnak ki, bár ott csak a falut találják és nem a régi várost. Van még egy-két pont, ahol a régiből is maradt valami ránk. Ilyen a budai Szarvas-tér, amely a maga egészében a XVIII. század végéről való. A Szervita-tér is a régi Pest emléke, ha háttal fordulunk a Koronaherceg-utcai résznek. A Ferenc József-teret is el lehet még képzelni régi állapotában, ha a bankpalotákról megfeledkezünk. A Kálvin-tér templomával s a szomszédos Nemzeti Muzeummal is sokáig megőrizte régi karakterét, de most már ennek is vége. Egy régi ház áll a Ráday-utca sarkán. Ide fog jönni a városi könyvtár. Ha az felépül, a mostani rozoga épületet is sajnáljuk majd, pedig nincs rajta mit sajnálni. Ez a fejlődés útja. Sokkal szomorubb, hogy az elsüllyesztett belvárosi templom végzete is meg van pecsételve.

Lám ahhoz a példához kerültem vissza, amellyel elkezdtem ezt a futólagos szemlét. A benne levő művészeti emlékek sorsát nem féltsem; azok bizonyára megfelelő tiszteletben fognak részesülni ezentul is. Ám az egészet, mint együttest nem lehet megmenteni. Ezt a harmóniatlanságot, amelyet évszázadok történelme alakított át harmoniává, nem lehet máshová ebben az alakjában áthelyezni. Majd valahol egy másik és másféle templomot kapunk. Erről majd csak fényképek és festőművészeink rajzai, akvarelljei maradnak meg emlékeinkül.

Sajnos számos elpusztult műemlékünkéről még csak fényképfelvételünk sincs. Ezek csak a romantikában maradnak meg, mint kiegészítő részei egy álomnak, amely mindig szebb és rózsásabb lesz,

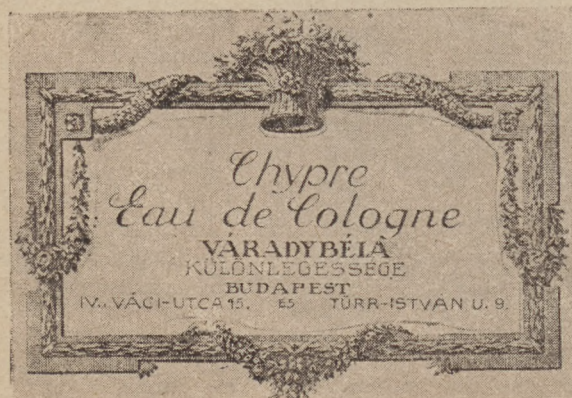
Az Arrogancia beleszeretett a Könnyedségbe; nagyon szerették egymást, a gyermekük tehát törvénytelen maradt; ők maguk nevezték el Paradoxonnak.

*

Aki leír egy paradoxont, megírja azt, amit nem érez, úgy, mintha érezné s érzi azt, amit nem ír meg, úgy, mintha megírná.

*

A paradoxon olyan, mint a férfi, tudja, hogy nincs igaza, mégis vitatkozik.

Tanulmány egy előkelő román hölgy arcképéhez.

Bulgaras román festőművész rajza.

Első szerelem.

— Emilia Pardo Bazan. —

Fordította Csetényi Erzsé.

Hány éves is lehettem akkoriban? Tizenegy, vagy tizenkettő? Talán már tizenhárom is voltam, mert ezen alul nem igen lehetünk szerelmesek... De azért nem merek biztosat állítani, mert hiszen az egyenlítő országában korán nyílnak a szív virágai...

Ha nem emlékszem is pontosan *mikor* volt, azt mindenesetre a legnagyobb pontossággal megmondhatom, *hogyan* kezdődött szívemben a szerelem. Ha nagynéném tomlomba ment, legnagyobb gyönyörűségem az volt, hogy belopódtam a hálószobájába és kihuzgáltam szekrénye fiókjait, amelyek mindig a legnagyobb rendben voltak. Az a sok fiók valóságos muzeum volt a szememben. Mindig találtam valami ritka tárgyat, ami diszkrét illatot terjesztett, kicsiny, illatos falegyezőt, selyempárnácskát, gondosan selyempapirosba göngyölt magasszárú keztyűt, varróeszközöket, gyöngygel himzett kékbársony-retikült és egyéb efélet. Kíváncsian megnéztem a talált kincseket, aztán visszahelyeztem őket a helyükre. De egy szép napon, — úgy tetszik, mintha tegnap lett volna — a legfelső fiók sarkában régi csipkék közt valami aranyszínű tárgyat láttam megcsillanni... Megragadtam és akaratlanul

beleszakítva egy-egy csipkébe, kicsiny arckép tünt a szemem elé, egy márványra festett miniatűr, amely aranykeretbe volt foglalva.

Bámulva álltam meg. Napsugár lopózkodott be az ablakon és egyenesen rátűzött az elragadó képre, amely sötét háttéréből mintha egyenesen felém tartott volna. Csudálatosan szép asszony volt a képen, olyan szép, amelyet nem láttam soha, még később, ifjúkori álmaimban se. Huszesztendő lehetett. Nem félig kinyílt rózsához hasonlatos fiatal lány volt, hanem ragyogó szépségű asszony. Hosszukás arca volt és könnyed mosolyu, érzéki ajka. Szeme hosszukás, mandulavágásu volt és állán kicsiny gödröcske ékeskedett, ami olyan volt, mintha a Cupido pajkos ujjanyoma lett volna. Frizurája különös és igen bájos volt: halántékát sűrű fürtök borították és feje tetején, mint egy korona, magasra volt tűzve a haja. Ez a kedves, régimódi hajviselet látni engedte szabadon maradt, szép nyakát. Ami pedig a ruháját illeti... Annyit mondhatok, hogyha egy mai asszony venne fel hasonló toalettet, forradalomnak lenne az okozója: csaknem derékig nem volt rajta egyéb, mint egy könnyű, átlátszó gázfátyol, keblét gyönyörű gyöngysor díszítette. Két meztelen, gömbölyű karja, amely Junohoz is méltó lett volna, két szoborszerűen tökéletes kézben végződött... De mit is mondok, hiszen csak az egyik keze volt látható, a másikat gyönyörű kis csipkekendő takarta el.

Még ma is bámulattal emlékszem vissza, mennyire felforgatta egész valóm az a miniatűr. Magamon kívül, lélegzetemet visszafojtva bámultam és majd felfáltam a szememmel. Látszott rajta, hogy nem a festő szeszélye volt a hölgy alakja, hanem igazi, eleven husból és vérből való asszony képmása. Bőre alatt szinte ott száguldott eleven vére és félignyitott ajka megmutatta gyöngyszerű fogacskáit. És a haja... Igen, ez több volt mint egy kép, eleven asszony volt, akit csak egy üveglap választ el tőlem... A kezembe fogtam, lehelletemmel melengettem...

Egyszerre csak néném lépései hangzottak fel. Hallottam asztmatikus köhögését és köszvényes lába csoszogását. Csak annyi időm maradt, hogy még visszadobjam a miniatűrt a fiókba, aztán odatámaszkodtam az ablakhoz és közönyös arcot vágjak, nehogy még valami gyanut találjak ébreszteni...

Néném köhögve lépett be és látomra csudálkozva állott meg, száraz kezével megveregette arcomat és megkérdezte, hogy szokásom szerint felforgattam-e a fiókját?

— Megállj csak, — tette hozzá mosolyogva — adok néked valamit, ami után megnyalod mind a tiz ujjadat.

Ezzel papiros-zacskót vett ki a zsebéből és három, vagy négy gummi labdaszerű cukor-golyóbis került napvilágra, egymáshoz ragadva és agyonlapítva. E látványra valami férfias tiltakozás ébredt fel bennem és energikusan visszautasítottam a kétes külsejű édességet.

— Micsoda? Szent Isten! Te, aki olyan nyalánk vagy, mint valami macska!

— De én már nem vagyok gyerek! — kiáltottam lábujjhegyre állva. — Nekem már nem kell cukor!

A néném félig jóságosan, félig gunyosan nézett rám, aztán tartózkodás nélkül levetette csipkekendőjét, úgy hogy, amint nevetett, látni lehetett csunya, hiányos fogsorát és nevetése közben arca ezer ráncha futott, míg végre kacagása görcsös köhögésbe fult... Én megalázva oldalogtam el, bebujtam anyám szobájába, ahol csak a miniatűrön levő hölgyre gondoltam.

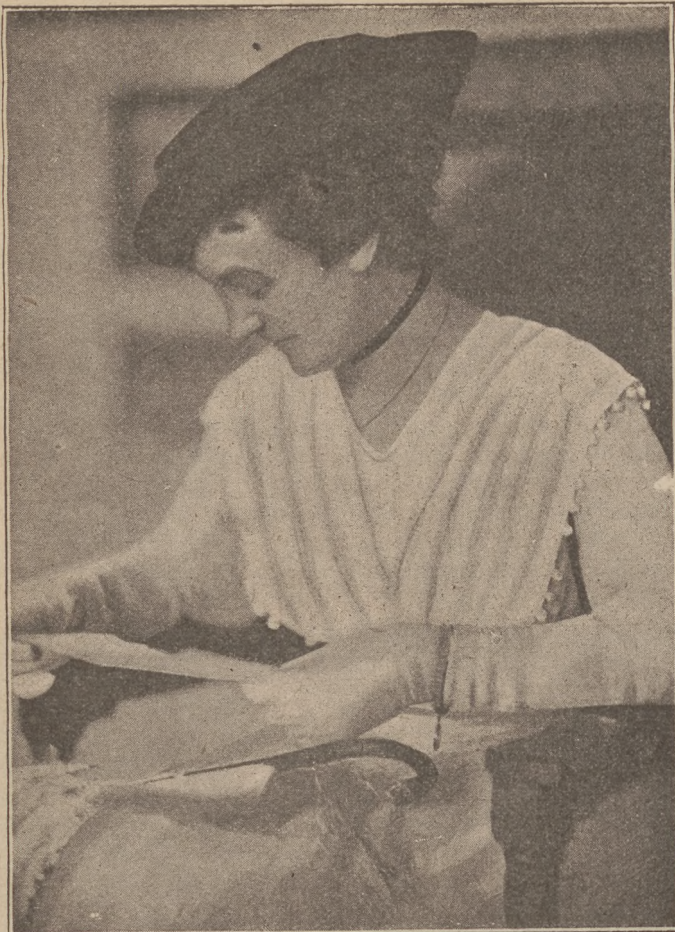
És azóta nem bírtam kiverni fejemből. Meglestem, mikor megy el hazulról a néni, aztán egy-kettőre bent termettem a szobájában, kihuztam a fiókot, a képet kivettem és bámultam, bámultam. Minden gondolatom és minden érzésem azé a hölgyé volt. Mielőtt a néném szobájába beléptem, hogy elővegyem a képet, megmosdottam, a hajamat rendbehoztam és úgy kicsiptem magam, mintha légyottra készültem volna.

Mivel úgy találtam, hogy néném nem eleget van távol, jobbnak láttam, hogy magamhoz vegyem a ké-

Parneggi Pollack Frigyesné, Kővér Gabriella.

Angelo felvétele.

Hanvay Ilonka dr.

pet. Aztán úgy képzeltem, hogy a hölgyem mindent lát és mivel éjjel is párnám alatt tartottam a képet, úgy feküdtem, mint egy védelemre kész hős és éjjel tizszer is felébredtem, hogy nem lopták-e el a kincsemet. Hogy ezt lehetlenné tegyem, szívem fölé tettem a képet az ing alá. Ettől kezdve gondolataim még romantikusabbakká lettek: hölgyem apródjának, trubadurjának képzeltem magam.

E sok álmodozás következtében azonban egyszerre csak fogyni kezdtem, amit szüleim és nagynéném nagy nyugtalansággal vettek észre.

— A fejlődés korában minden veszedelmes, — jegyezte meg apám, aki mindig nagyban bujta az orvosi könyveket.

— Eredj játszani, kisfiam. Egyél, gyermekem, — mondogatták.

Elegáns szőrme **Elkán Gyula szücs**
szőrme-nagyáruházában
Károly király-ut 19. sz.

Hajszálakat hölgyek arcáról, karjáról végleg kiirtja felelőséggel **POLLÁK SAROLTA** elsőrangú kozmetikai intézete **Andrássy-ut 38. I.** (Tel. 157-98.). Ártalmatlan, fájdalom nélküli kezelés. Rögtöni hatás! „Miracle” hajeltávolítószer szétküldése utasítással. Arcápolás. Összes szépséghibák kezelése.

Brachfeld J.

Budapest, V., Dorottya-utca 1. Gizella-tér sarkán.

Uri ing és divatujdonságok
Uri ruházat mérték szerint. Tábori selgemyingek.
Női és férfi kész felöltők

— Nem vagyok éhes, — feleltem bágyadtan — és nincs kedvem játszani.

Akkor szórakoztatni akartak, színházba vittek. Tanulmányaimat félbeszakították, tejkurára fogtak, hideg vízzel kezelgettek, hogy megerősödjek. De mikor nem látták, elővettem a képet és legyőzve félelmemet, ajkaimhoz emeltem és szenvedélyes csókokkal halmoztam el. Egyszerre csak tisztán az az érzésem volt, hogy eleven hölgy ajkát érintettem. Hirtelen valami kimondhatatlan gyengeség fogott el és végigestem a divánon — de akkor is a kezemben szorongattam az imádott képet...

Mikor ismét magamhoz tértem, apám, anyám és néném ott ültek mellettem és aggódva lesték mozdulatomat. Arcukon meglepetés és nyugtalanság tükröződött vissza. Apám megfogta a homlokomat, megtapogatta a pulzusomat és azt mondta:

— Alig ver... Mintha meg akarna állni...

Néném pedig azon erőlködött, hogy elvegye kezemből a miniatűrűt, amit gépiesen szorongattam.

— Nézd fiacskám, ereszd hát el... Hiszen tönkreteszted, — kiáltott. — Látod, máris bepizskoltad. Na, ereszd el szépen. Megmutatom, ahányszor csak akarsz, csak ereszd el!

— Ugyan hagy nála! — könyörgött anyám. — Olyan rosszul van a szegény gyerek!

— Hogyisne, — válaszolt a néni — hát ki csinál helyette másikat nekem?... Ma már nem készítenek miniatűrűket, kiment a divatból... Meg aztán most már én is másforma vagyok, nem is hasonlítok ehhez!

A szemem kitágult a rémülettől és eleresztettem a medaillont. Máig se tudom, hogy birtam kinyögni:

— Te?... Az a kép... te... te vagy?...

— Már nem vagyok olyan szép, ugye fiam! Ej bizony huszonöt éves korában másképpen fest az ember, mint... mint... de nem is tudom biztosan, mennyi is vagyok...

Lehajtottam a fejem és talán újra elájultam volna, de apám a karjára vett, lefektetett az ágyamra és néhány csepp portóit töltött fogaim közé.

Nemsokára jobban lettem, de soha többé be nem tettem lábamat a néni szobájába.

Hüvösvölgyi Park Szanatórium

klimatikus és diétás gyógyintézet.

Budapest, I., Hidegkuti-ut 78. Telefon { 50-37 / 145-90

Ajánlatos üdülőknek, rekonvalescenteknek, ideg- és belbetegek részére. Magaslati klíma. Hízókúra.

ROYAL APOLLO

A ROYAL-SZALLÓ ÉPÜLETÉBEN.

Jegyek válthatók: d. e. 11-14g, d. u. 3 órától kezdve.

TELEFON: 74-34.

Szerkesztői üzenetek.

— Kéziratot nem ad vissza a szerkesztőség. —

Éva grófnő. Bocsássa meg, de aki a leveléből kibontakozik, inkább Éva, mint grófnő. A kérdésére komolyan alig lehet felelni. Olvassa el mult hó 16-iki számunk első szerkesztői üzenetét, az elvi kérdést abban tisztáztuk. Az Ön esetében mi természetesen, mint mindig a szerető szívek pártján vagyunk, a meg gondolatlan nekirohanást azonban, amellyel a tengerész ur az életet kezdeni akarja, nem helyeseljük. A házasság nemcsak érzelmi, hanem gazdasági kapcsolat is, sajnos, — és épp azért bizony jó azt pénzügyileg is megalapozni. Ez lehet próza, de ezen az oldalon nem vagyunk kötelesek olvadozó lírai verseket írni. —

Mámor. Forradalmi versén nem látszik meg a népkormány által bölcsen kiadott alkohol-tilalom. Ha Ön „a haza egy lelkes elvtársa“, azért még nem muszáj versben leadni a szavazatát a köztársaságra. Há! Istennek, megvan az ilyen szörnyű zagyva versek nélkül is. — **F. I. Radvány.** A beküldött fénykép határozottan tehetséget mutat és azt ajánljuk, forduljon a Képzőművészeti Főiskolához (Andrássyut) természetesen személyesen és kérje ki a szakértő tanárok véleményét. A vers, amelynek címe kissé bizarr, csak arra való, hogy szavakból nem tud olyan jól formálni, mint agyagból. Maradjon hát az utóbbi mellett. —

Piri. A huszárfőhadnagy megcsókolta Önt a sötét szalóban és világos, írja, hogy a szobalány ezt meglátta. Mindenesetre jobb lett volna, ha a szalón világos és maga látja meg csókolódzni a főhadnagyot a szobalánnyal. Akkor legalább kidobhatta volna mindakettőt. Így azonban még azt se ajánlhatjuk, hogy az egyiket dobja ki. Legokosabb, ha a főhadnagy ur gyorsan nyilatkozik a mamának, vagy még gyorsabban végleg távozik. —

K. B. Mikszáth Albert regényét az Amerikai menyecskét a Kultura-vallalat adta ki, bármely könyvkereskedés útján megrendelheti, épp úgy, mint Mikszáth és Herczeg regényeit. Mikszáth könyveit Révay-testvérek, Herczegéit Singer és Wolfner adták ki. „A két leány“ elküldése iránt intézkedtünk. **F. E.** A formakészsége meglepő, de a téma régi, próbálkozzék valami mással. — **Aki mer — az nyer** De veszteni is az vesz. „Az aranyat lelő korán kelőnél még korábban lel, aki az aranyat elvesztette. Közmondásoknál, vagy közhelyeknél egyebet nem mondhatunk a levelére, amely gyerekes képzelődés, vagy még gyerekesebb csíny — velünk szemben. Mindenekelőtt pedig tanulja meg, hogy szmokinghoz nem veszünk cilindert. —

Montagh Róza.

Angelo felvétele.

Huszárok. 1. Erről a kiadóhivatal fogja értesíteni. 2. Hogyan kell vigasztalni egy kedves kis cousinét, akit szerelmi csalódás ért? Keressen neki egy új hódolót, ez az egyetlen orvosság. 3. Előbb meg kell kérdeznünk az illető urat, megengedi-e, hogy inkognitóját le vessük. 4. Közel tízezer. 5. Ha lesz papírunk, békében, dalokat is fogunk közölni. 6. A világért se, rémes! 7. Máskor legfeljebb hármát tessék kérdezni. — **Szerény.** Az elsőt ajánlja fel valami zeneszerzőnek, egész jó gassenhauert lehet belőle csinálni. — **G. A.** Nagyon bájos és nagyon közvetlen a vers, de nem a nyilvánosságra való. — **Bodzavirág.** Könnyfa? Fura kis növény lehet, amelynek „tovább bírja árnyékát.“ Es „forróan csillan a gyümölcs?“ Talán nem is annyira szagolni tetszett a bodzaviragot? — **G. G.** Sajnos, ezek nem váltak be. — **Amateur-kép.**

Jönni fog. — **Finum Rózi.** Tessék a képet beküldeni. Egy-két héten belül közöljük és sértetlenül visszaküldjük. Bekötési táblát anyaghiány miatt ebben az évben nem csináltunk. — **E. T. M.** Örültünk, hogy közölhetjük a kedves és szép költeményt. Az újabb küldeményből „Az én lelkem“ címűt a közlendőkhöz közé soroztuk. Szép, formás és kedves. Tiszta líra. — **Huszár.** Nem vált be. Egy huszárnak, ha verset akar írni, jobban kell lovagolnia tudni a pegazuson. —

Könyvbarát. 1. Cégeket nem szeretünk ajánlani ezen a helyen, de forduljon bármelyik könyvkereskedéshez. Megrendelheti közvetlenül is. 2. A Jó Pajtást ajánljuk, ez ma a legkeresettebb gyereklap. 3. Herczeg Géza, Kiss József, Kádár Lehel. Egyik sem nő. 4. Kérdésével forduljon egy filmgyár igazgatóságához. 5. Januárra jelenik meg. — **Cigány.** Azt írja, hogy az ön Kálmánja szabad pályán van, de nem mondja meg, hogy mi az a szabad pálya. Ez pedig fontos a tanácsadásra nézve, mert teljesen bizonytalan karrier előtt álló ifjuhoz mégsem ajánlanók, hogy lekösse magát. Nemcsak szerelemből él az ember, hanem kenyérből, sőt néha vajat is jól esik rákenni. Apuskája bizonyára szintén ilyen nézőpontból fogja fel a dolgot és higgye

el: jót akar magának. — **Magyar.** Magyarorszában a legelsőrendű apácakolostor az Angol kisasszonyok és a Sacre Coeur-nővérek rendje. Mindakettőnek van háza Budapesten, de mindkettő tanítórend s így nem élnek teljesen elzárva a világtól. Egészen aszkéta-rend a karmelita és trappista nővéreké, de hogy ezek hol rezideálnak, nem tudjuk és nem ismerjük az előbbi két rend fölvételi feltételeit sem.

Felelős szerkesztő: dr. ENDRÓDI BÉLA.

Laptulajdonos: dr. DOBAY ISTVÁN.

Nyomatott Pápai Ernő műintézetében Budapest. — Telefon 127-05

SALON-„ETOPHON“ a világ legtokéletesebb beszélőgépe!

Budapest,
VII., Rákóczi-ut 60. sz.
Saját palotájában.

Telefon: 23—28.

Egyedüli árusítás:

STERNBERG hangszergyár
zenepalotájában.

Az utolsó harctéri felvétel a Piave mellől. Balról jobbra: Szinnyei-Merse főhadnagy, Korack főhadnagy, Giczey, Makay kapitányok, Megyeri Schwartz Jenő ezredes, Denk kapitány, Gudenus hadnagy, Biró és Kuthy főhadnagyok. Gudenus hadnagy felvétele.

Alkalmas karácsonyi ajándék!
Most jelent meg! Most jelent meg!

**Jó modor, —
jó társaság.**

(Az uri elegáns élet művészete.)
Irta: ifj. GONDA BÉLA,

a „Fiatal lány otthon“ és a „Fiúk könyve“ szerzője.
Tartalom: Jó modor, — udvariasság. Lovagiasság, — nők tisztelete. Otthon, — lakásberendezés. Öltözködés, — divat. Szépségápolás. Terített asztal, — vendéglátás. Társaság, — szalonélet. A társalgás művészete. Szertartások, — etikett. Rang és mód. Az ajándékozás művészete, Fényűzés. Az olvasás művészete. Levélírás. A rendkívül érdekes művelődéstörténeti adatokkal teljes mű ára 12 korona, portó 80 fillér.

Megrendelhető a szerzőnél: Budapest, I., Budafoki-út 22. szám.

TELEFON:
JÓZSEF 28-32.

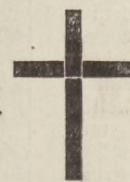
CORSO MOZI

Budapest, IV.,
Váci-utca

A magyar kinematográfia mesterművei kerülnek állandóan bemutatásra. Minden héten szenzációs új műsor.

Az előadások pontosan 5, 7 és 9 óra-
kor kezdődnek.

Spanyol nátha

ellen legjobb óvszer a

LYSOFORM!

Kapható mindenütt.

Zelizyné Rády Adél

női divat műterme

Telefon: József 34—67. Budapest IV., Kecskeméti-utca 13.